

FLYGVAPEN

FRIVILLIGA

FLYGVAPENFRIVILLIGAS MEDLEMSTIDNING

Nr 2 - September 2013

Ungdomstävling i Polen

Välfyllda Frivilligskolor

Tillsammans med FM på Pride

Ungdomsutbildning

Samsyn kring säkerhetspolitiken

Helikopterflottiljens Ungdomsmusiker

HvUndsoldat

Claes Ersing har ordet

Kort rapport från "långt bort"

...ojoj, det rimmade ju.

Hade förmånen att kunna besöka några av våra utbildningar denna sommar. För en "sörlänning" som mig är det väldigt långt till Luleå och F 21, det behövdes två flygmaskiner för att komma fram.

Jag kände, att som flygvapenfantast, var det en brist i min allmänbildning att aldrig ha kunnat besöka vår nordliga utpost. Det finns ju bara två egentliga flottiljer kvar så det var ju bäst att passa på.

Det är fint i Norrland, så jag förstår att "sandén slipar", som man säger här uppe, lite besviken dock, det fanns nästan inga av de berömda norrländska jättemyggen.

Janne Otterström, före detta C F 21 gav mig en gedigen förevisningsrunda på flottiljen bl.a. besök på museet, där jag konstaterade att hans och några andra kändisars porträtt prydligt fanns upphängda!

Tre kurser var igång under mitt besök, Ungdomsutbildning, GU-F och IK-T och det var mycket intressant att följa, även om jag önskat mer tid.

Ungdomarna, nyfikna och förvåntansfulla särskilt inför tiden i skogen.

GU-F passade på att ha sina skjut-

pass så jag kunde inte följa dem så mycket som jag önskat.

IK-T var den kurs som jag kunde tillbringa mest tid hos. Kul att konstatera att resultatet blev ett mycket väl fungerande team.

Till min glädje gavs också möjlighet att besöka den del av Bodens fästning som är bevarad, ganska häftigt.

Stort tack till alla som hjälpte till att ge mig ett minnesvärt besök.

Tittar vi i stort på verksamheten så flyter ungdomsdelen på ganska bra på de flesta håll.

Den så kallade vuxendelen är det kanske inte lika positivt med. Vi fortsätter enträget att vaska efter uppgifter som Flygvapnet efterfrågar, men lättare sagt än gjort, trots detta så finns en del utbildningar att delta i. Tyvärr är det så att det saknas deltagare och då måste utbildningen ställas in. Anmäl er och gå de kurser som faktiskt finns.

Instruktörsutbildning är ett exempel. Där är Flygvapenfrivilliga skickliga.

Seniorverksamheten börjar efter en trög start, så smått att gå igång och det är ju kul för en oldtimer som jag.

*Claes-G. Ersing
Styrelseordf. RFS*

Box 5435, 114 84 Stockholm

Besöksadress:

Östhammarsgatan 70

Tel vx: 08-514 390 00

Fax: 08-514 392 89

Roland Sterner - Tel. 08-514 392 86

roland.sterner@fvrf.se

Ansvarig utgivare

Utbildningsfrågor:

Jan Otterström - Tel. 08-514 392 90

jan.otterstrom@fvrf.se

Lars Pettersson - Tel. 070-58 000 59

lars.pettersson@fvrf.se

Tord Wallin - tel. 08-514 392 96

tord.wallin@fvrf.se

Ekonomi:

Ulla Broberg - Tel. 08-514 392 85

ulla.broberg@fvrf.se

Redaktör/Grafisk formgivning:

Sven-Owe Andersson

svenowe.andersson@bredband.net

*Foton, utan uppgift om fotograf,
är tagna av FVRF.*

*Citera gärna tidningen men ange
alltid källan*

*För insänt material ansvarar ej.
Vi förbehåller oss rätten att redigera
och förkorta artiklar för att passa
format och spara plats*

Tryckt på Ljungbergs Tryckeri, Klippan

Roland Sterner har ordet

Processer, verksamhet och organisation behöver utvecklas!

Vi har nyligen lämnat vår halvårsrapport till Högkvarteret. Där redovisar vi att vi i huvudsak har genomfört all den centrala vuxenverksamhet som vi planerat samt att vi är beredda att under hösten ytterligare lägga in instruktörsutbildning, GU-F och grundläggande Hemvärnsutbildning. Kvaliten på våra utbildningar är mycket god och har vitsordats av besökande chefer. Till stor del beror detta på att vi har en bred kader av skickliga och engagerade instruktörer. Med ett ökat antal kurser så behöver vi dock flera som utvecklar sig till instruktörer för såväl vuxen- som ungdomsutbildningen. Bekymmersamt är att vi på grund av begränsat stöd har haft begränsningar i vår regionala vuxenutbildning och i ungdomsutbildningen. Begränsningar i ungdomsutbildningen är allvarligt och oacceptabelt eftersom den är så viktig och syftar till rekrytering till Försvarsmaktens olika yrken och uppdrag. Vi har även i detta sammanhang, och även vid möten i HKV, redovisat vår syn på den nya organisationen på flottiljer och skolor för att lämna stöd till frivilligorganisationer. Den nya organisationen har enligt vår uppfattning så stora nackdelar att det snarast bör omprövas och göras förändringar för

att inte riskera trovärdighet och attraktion till Flygvapnet, bland främst ungdomar. I delårsrapporten pekar vi även på att planeringsprocessen, såväl central som regionalt bör ses över. Detta främst för att skapa en tydlighet, samarbete och samverkan för att tidigt bli överens mellan alla parter vilken verksamhet, vilket stöd, vilken plats och vilka resurser som erfordras. Sena avhopp bland elever till utbildningar är ett bekymmer för alla frivilligorganisationer. Även ibland för få sökande till kurser skapar omplanering. Dessa avhopp och omplaneringar kostar avsevärda resurser och förslag till åtgärder bör därför analyseras och diskuteras på central nivå.

Slutplaneringen för 2014 pågår nu för fullt såväl centralt som regionalt. För våra regioner är det viktigt att i ett nära samarbete med flottiljer och skolor bli överens om den regionala ungdoms- och vuxenverksamheten. Uppdraget för 2014 kommer dessutom att för vår ungdomsverksamhet innebära att vi även får i uppdrag att genomföra alla sommar- och vinterkurser samt årliga Air Camps för Flygvapnets behov. Kul med denna rejäla satsning på ungdomar som vi inom Flygvapenfrivilliga måste för-

valta och utveckla till något mycket positivt och intressant. Rekryteringsarbetet måste därför prioriteras och utvecklas inom varje region. Dessa utbildningar kommer dock att få sitt stöd från insatsorganisationen på flottiljerna och skolor. Antalet centrala kurser kommer enligt nuvarande direktiv att öka avsevärt. För såväl instruktörens och elevens egen planering är vår målsättning att tidigt lägga ut kurser, platser och tider. Nya uppdrag blir bl.a. att ”kombatantutbilda” den civila personalen på Flygvapnets flottiljer och skolor. Dvs, en utbildning som i stort motsvarar en GU-F. Våra regioner får här en stimulerande uppgift.

Som framgår av bl.a. reportagen i denna tidning samt från vår hemsida händer mycket och än mer erbjuds. Du som är medlem, ung liksom senior, kan därför finna aktiviteter som passar just dig. Vi alla som arbetar med verksamheten centralt och regionalt vill även gärna höra dina synpunkter och förslag inför nästa verksamhetsår. Håll därför en öppen kontakt mellan styrelser och medlemmar.

FLYGVAPENFRIVILLIGA REGION ÖST

Text och bilder FVR Ö

Vår utbildning på soliga Helikopterflottiljen genomfördes under V316.

Trots att det var många av våra ungdomar som anmält förhinder pga skolarbeten, examensförberedelser så blev uppslutningen väl godkänd.

Under helgen som gick i lite mer

fältmässighetstecken genomförde de olika kurserna bl a förläggningstjänst, sambandstjänst Ra180, karta & kompass samt ledarskapsutbildning.

Inom regionen har man även fått ett enormt uppsving av nya unga

instruktörer med anslutning mot flottiljen bl a från R3. Alla dessa nya instruktörer arbetar dagligen på förbandet som GSS/K eller liknande och har den gemensamma nämnaren att de själva genomfört just FVRF ungdomsutbildning.

Grundkursen

Grundkursen som väntat länge på att få prova livet i fält fick äntligen den möjligheten under ledning av tf kurschef 1:e serg Bergendahl och hans biträde. Eleverna var enormt engagerade och tog uppgiften på stort allvar. Syftet med utbildningen var att ge eleverna en grundutbildning i tält och förläggningstjänst så att dom kan klara av att verka över tiden under den stundande utbildningskontrollen

som skall genomföras i samverkan med FVR S. Under utbildningen fick grundkursen även prova på att tillreda egen mat i form av 24 meal med ett intag av 3 700 kcal, vilket många upplevde som "våldigt" mättande. Och som grädda på moset fick de även prova på den härliga uppgiften att avsluta med vård av mtrl.

3700 Kcal på ett dygn... blev lite väl mycket, tyckte nog eleverna.

Fortsättningskursen

Genomförde grundutbildning i karttjänst och sambandstjänst på Ra180. Men det som nog blev helgens höjdpunkt var arrangerat av LSS/Frivsekt Malmen genom utb.int. Denise Zahn. Nämligen en föreläsning av fk Andree på LSS/FlygS.

Andree tog sig tid att även sitta och prata med eleverna på en mer ungdomlig nivå, vilket blev en mycket bra uppstart på studiebesöket.

Den röda tråden i föreläsningen enligt Andree var att väcka intresse bland eleverna att söka vidare inom FM och då med fokus på luftstridskrafterna.

Efter föreläsningen blev det direkt in till FlygS simulatorhall där Andree startat upp båda SK60 simulatorerna. Eleverna fick en snabb genomgång av hur flygningen ”bör” genomföras och sedan var det avancerad flygning på egen risk!

Sedan bar det iväg in i hangarerna där FlygS slitvagnar, SK60, stod fint uppställda .

Fortsättningselev ur FVR Öst provsitter en av FlygS SK60 under handledning av fk Andree på Flygskolan.

Ledarskapskursen

De äldre eleverna fick en grundlig genomgång av ledarskap *FIRO cirkeln*, *Behovstrappan*, *Direkt ledarskap m.m.* Allt under handledning av den mycket begåvade officeren fk Charlotte Boström som arbetar vanligtvis som anställd meteorolog på F 17.

Efter att genomfört många utbildningstimmar med utbildningsplanering, riskanalyser etc så fick eleverna även möjligheten att genomföra och förverkliga sina planerade lektioner. Denna gång föll lotten på allas favorit ”EXERCIS”. Erfarna instruktörer övervakade verksamheten och en saklig feedback återgavs varje elev.

Ledarskapselever FVR Ö planerar lektioner under handledning av fk Charlotte Boström (F17) .

Helikopterflottiljens ungdomsmusiker

Samtidigt som Flygvapenfrivilliga hade sin ungdomsutbildning genomförde unga marschmusiker en mycket uppskattad spelning i matsalen.

Grunden till spelandet var ren övning. Men det gick inte att ta miste

på att kåren värnade om sin klara Flygvapenprofilering genom deras val av marschmusik som *Svensk Flygarmarsch* och flera andra Flygvapenmarscher.

För oss inom FVRF ungdoms-

verksamhet blev det en mycket trevlig utbildningshelg. Vi fick uppleva en annorlunda ungdomsverksamhet som vi inte visste fanns. Nämligen en musikkår som önskar få en tillhörighet mot en Flygvapeninriktad frivilligorganisation.

Det skulle kanske kunna bli ett bra tillskott inom FVR Ö och Flygvapenfrivilliga.

Unga Marschmusiker med gediget Flygvapenintresse spelar på Helikopterflottiljen

Hela musikunderhållningen utfördes under ledning av dirigent Leif Wangin

Pridefestivalen 2013

– en triumf för Försvarmakten

Försvarmaktens monter stod i centrum under Pridefestivalen 2013. Genom montern informerade representanter från de Frivilliga försvarsorganisationerna, Försvarmaktens insatsförband, Försvarshögskolan, Totalförsvarets rekryteringsmyndighet och organisationen HOF (Hom-, bi- och transexuella i Försvarmakten) om organisationernas syn på mänskliga rättigheter och Totalförsvarets omstrukturering mot insatsorganisation 2014/19.4,6

Ifrån de frivilliga försvarsorganisationerna deltog; Flygvapenfrivilliga, Försvarsutbildarna (samordningsansvariga), Försvarets Personaltjänstförbund, Bilkåren och Svenska Fallskärmsförbundet. Den sistnämnda organisationen genomförde ett av publiken med jubel uppmärksammat precisionshopp in på festivalområdet med den karaktäristiska regnbågsflaggan, jämte den svenska, som blivit internationell symbol för tolerans och likabehandling. Tre fallskärms-hoppare deltog. Inhoppet blev till en symbolisk invigning av festivalområdet.

*Inhopp med regnbågsflaggan av Svenska fallskärmsförbundet
Foto: Helena Hoffman*

Försvarmakten bjöd även besökarna på möjligheten till en fysisk utmaning i en mindre, men uppskattad, hinderbana som skulle forceras på tid.

Ytterligare en uppmärksam händelse i år var ÖB Sverker Görans-

*Fallskärms hoppare på PRIDE ur Svenska fallskärmsförbundet
Foto: Axlundfoto*

sons delaktighet i Pridetåget under lördagen. Tåget inkluderade för övrigt över 50 000 deltagare, som trotsade den 28-gradiga värmen.

Försvarmaktens engagemang för mänskliga rättigheter har blivit ett etablerat inslag på Pride. Det framgick med all önskvärd tydlighet att besökarna känner sig bekväma med Försvarmaktens närvaro och stannade gärna i montern för att ställa frågor om myndighetens arbete med mänskliga rättigheter. Genom den höga närvaron av representanter från olika delar av Försvarmakten, dess stödmyndigheter och de Frivilliga försvarsorganisationerna, fick besökarna ta del av flera olika perspek-

tiv på Försvarmaktens pågående omställning, jämte myndigheternas grundsyn på mänskliga rättigheter och mångfald.

För de 18 Frivilliga försvarsorganisationerna är delaktigheten i Pride dels en bekräftelse av organisationernas stöd till både Försvarmakten och lagstiftaren och dels ett sätt att visa de mänskliga rättigheternas grundläggande betydelse för de över 400 000 medlemmarna.

I sammanhanget bör det uppmärksammas att de Frivilliga försvarsorganisationerna och dess medlemmar via propositionen 2005/06:133 Samverkan vid kris - för ett säkrare samhälle fick ett särskilt uppdrag att genom frivilligt engagemang upplysa och värna befolkningens liv och hälsa, samhällets funktionalitet samt Sveriges förmåga att upprätthålla grundläggande värden och värderingar som demokrati, rättssäkerhet och mänskliga fri- och rättigheter. De Frivilliga försvarsorganisationerna och 400 000 medlemmar bär därmed på ett betydelsefullt ambasadörskap.

Av: Johan Nyström

Försvarmaktens monter under Pride 2013

Foto: Axlundfoto

De 2 x 3 musketörerna på IK-Tillämpning i Luleå

Sex IK-T elever, fem dygn, fyra strumpor på, tre IK-T handledare, två orienteringsmetoder och en GU-F. Vi trotsade myggen i norr, upplevde dag på natten och samarbetade runt *hur* utifrån vad.

Duns! I hallen landade antagningsbeskedet som bekräftade att jag var en av de IK-T (instruktörsutbildning tillämpning) elever som skulle testa vingarna skarpt. Jag river i pappren efter antagningslistan. Puh, den skvallrade om att jag redan kände några. Maslows behovstrappa gjorde sig påmind i bakhuvudet. Känslan av trygghet är just så grundläggande. Ögonblicket senare bordlades biljettköp, istället plockade jag fram pärmen från IK-G, grundkursen, och började repetera.

Tiden släpade sig fram till dagen D. Då lyfte första planet 06:20 och ett par timmar senare satt vi, fyra av sex blivande instruktörskollegor, i en minibuss på väg mot F 21 i Luleå.

Kursstart

”Välkomna, ta en dricka och slå er ner”, erbjuder kurschefen Monica Wählin. Därpå följde en kapsylöppnarkurs, värdefull under hela IK-T, eller rättare sagt för livet. Med risk för att låta banal, var den tongivande för vårt lagarbete. För, med glimten i ögat gällde ”trial and error” tills målet nåtts. ”Samspelet i vår grupp, den tilliten som fanns var något utöver det vanliga och det gjorde att vi verkligen vågade utmana oss själva”, som min kollega Ulrika Skoogh så träffande beskriver det. Fast det hade vi inte kunnat ana den där första dagen. Då följde bara den vanliga

De sex musketörerna framför Akktu Stakki, Ensamma Vargen, på F21

pappersexercisen och uppgiften att förbereda egna presentationer med betoning på kursrelaterade kompetenser.

Flera av oss lyfte ett utbildningsbehov i nomenklatur, därutöver skilde det sig, så jag hade gott hopp om att få mig ett pass i karta och kompass, vilket jag flaggat för. Försvarsmaktens värdegrund såg tvärtom ingen

av oss utbildningsbehov i, ändå fungerade värdegrundspasset som ett bekräftande murbruk i IK-T laget. Visst kan det tyckas tragiskt att Försvarsmakten har funnit behov av att definiera och sammanställa vad som är goda värderingar. Fast, det häftet var en dörr till reflektion och ställningstaganden om ämnen och skeenden, vilka jag tvivlar på att vi hade kommit in på annars.

GU-F kurschef och planering

Kurschefen för GU-F (grundläggande soldatutbildning för frivilligpersonal), Cecilia Alenius, stiger in, hälsar, lyfter anteckningsblocket och läser i rask takt vad hon vill att vi ansvarar för, lördag till måndag, allt från GU-F inryck, till sängbäddning och exercis. ”Frågor på det?”, avslutar hon och tittar runt på oss, sätter ihop klackarna och tackar sedan för sig. Våra frågor kom senare, när vi börjat få en samsyn om *vad* uppgiften bestod av och *enats* om *hur* vi ville lösa den. I de dragen slogs de första ackorden till något liknande ett kapitel ur *Askungen*, efter ögonblicket då mössen kommit överens om att sy klänningen. Sådan fart fick vi. Dessutom, inför GU-F så skulle vi, likt mössen, sy ihop ”ett alldeles fantastiskt utbildningspaket”, möjligt att dansa sig igenom med lite god vilja.

Medan vi planerade var handledarna närvarande, utan att lägga sig i. De bollade frågor och stöttade oss i riktning framåt! Känslan var ändå att vi klarade oss själva. Vi strävade efter konsensus, med tanken om att alla ska med, som de tre musketörerna, fast dubbelt så många!

Skarp trupp

Plötsligt skulle vi sjösätta vårt första pass med GU-F, om tre täter. I huvudet brottades fraser som ville bli överstökade, om presentationen och säkerhetsgenomgång. Väl ute på gräsmattan kom orden ut i rätt ordning, GU-F eleverna såg förvåntansfulla ut och jag slappnade av. Då märkte jag vad jag missat, mössen! ”Förresten, ni har kanske sett att jag kisat med ögonen? Sådant undviks om reglementet följs. Huvudbonad ska vara på utomhus.” GU-F nickade och ställde upp sig på led och sedan gick det passet bra, likaväl som de

resterande. Visst sker misstag, men hemligheten är inte att kunna allt, utan att hjälpas åt i instruktörslaget när det sker, samt ”göra om och göra rätt.”

Därför var det mörker att bryta upp och åka hem, ”våldigt tomt, förutom att det blir lite skönt då det faktiskt mörknar på natten”, som kollegan Pierre Alpstranden uttrycker det.

Till sist, detta med karta och kompass, hur gick det? Jo, del av rekognoseringen inför 2 km fystestet, skedde rundknallandes på stigarna utanför grindarna, fast då använde vi en smarttelefon med internetanslutning, under parollen ”lös problemet.” Som alltid är slutsatsen att det finns mer att lära.

*Vid Pennan,
Linda Lindkvist,
nybliven Instruktör*

Flygvapenfrivilliga i Almedalen

Första veckan i juli genomförs traditionellt den så kallade Almedalsveckan i Visby. I år så var det fler än 3000 olika organisationer och arrangemang. Frivilligorganisationernas samarbetsorganisation, FOS, hade beslutat att det skulle genomföras olika arrangemang för att göra frivilligverksamheten mer synlig och att vara en aktiv part inom ramen för försvarsupplysning.

Försvars- och säkerhetspolitiska seminarier genomfördes främst inom ramen för Folk och Försvar samt Försvarspolitisk Arena. Ämnen som behandlades omspände såväl frivilligorganisationernas förmågor och

roll i samhället som Sveriges och Försvarsmaktens agerande internationellt. Myndighetsföreträdare var bl.a. Överbefälhavaren samt hans närmaste män generalerna Salestrand, Silwer, Mårtensson, Ekenberg m.fl. samt från regering och riksdag försvarsminister Karin Enström, riksdagsledamoten Cecilia Widegren m.fl.

Flygvapenfrivilligas fana och färger syntes genom Riksförbundets ordförande Britt Bolin, Peter Lagerblad och Roland Sterner som aktivt deltog vid seminarier och möten.

Roland Sterner

F 21 Sommarkurs för ungdomar

Då var det sommar igen, vilket betyder att det är kursdags! Två veckor på F 21 är väl alla ungdomars dröm!? Många hade sökt kursen från hela landet men det hela slutade med 21 villiga och handlingskraftiga ungdomar som genomförde hela kursen ut.

Långa och fullbokade dagar väntade med fysiskt aktivitet, studiebesök, samt teoretiska och praktiska övningar.

Sjukvård, orientering, samband, värdegrund, exercis, grundläggande marschträning är några av de lektioner som ungdomarna fick ta del utav innan de skickades ut på fältdygnen där de skulle anpassa sina kunskaper och erfarenheter. Men vad är det man brukar säga? ”Man kan inget förrän man kan lära ut det till en femåring.” Därför fick eleverna i FK och LK lektioner i ledarskap samt utbildning i hur man skriver en PM inför övning och lektion för att kunna planera sina egna lektioner för GK. De lektioner som FK och LK fick hålla, med handledning, för GK var vass egg (kniv, yxa och såg), jägarkök, vindskydd och tält 20. Det brukar vara lite roligare att hålla lektioner istället för att gå igenom det som man har tränat på tidigare. Dessutom är det lärorikt eftersom man får tänka på saker som man inte har tänkt på tidigare.

Ibland måste hjärnan få vila ut, trots att långa och lärorika dagar kan vara roliga, så därför fick ungdomarna lite ledighet under dessa två intensiva veckor; lördag kväll bjöds det på filmmys (Top Gun) och på måndag fick ungdomarna ledigt mellan lunch och middag för ett besök i Luleå. Men vad är väl ledighet i jämförelse med ordentliga fältdygn?

Tisdag sista veckan var det dags att åka ut i skogen, där väntade utmaningar som satte prov på deras kunskaper och erfarenhet från tidigare vecka. Men det fanns några moment som satte dem lite på pottkanten. Bland annat mötte de på fröken Dufva i skogen, den uppgift de hade fått var att ta reda på var hon kom ifrån och varför hon gömde sig i skogen. Men det som momentet verkligen testade var deras uppmärksamhet. För fröken Dufva svarade inte på deras frågor utan talade om andra saker. Därefter ställdes det kontrollfrågor till ungdomarna om vad fröken Dufva hade berättat för dem. Jag kan konstatera att det inte var en lätt uppgift, vilket jag är väl medveten om eftersom jag har själv utsatts för denna typ av uppgift för tre år sedan på F 21 sommarkurs.

Jag brukar alltid läsa kursutvärderingarna och sitta och lyssna på

Fältmässigt tillagad måltid med jägarkök

samtalen runt omkring i borden under avslutningsmiddagen för att få en uppfattning om vad ungdomarna tyckte om kursen. Jag är rätt säker på att dessa ungdomar hade många historier att berätta för sina vänner när de kom hem, för det var många historier som svävade över borden, vilket oftast brukar vara ett gott tecken.

Meddelande till er ungdomar som var på kursen: jag önskar er all lycka och hoppas att ni vill komma tillbaka.

*Helena Dahlén
FVR N*

Gruppen av ungdomskursen F 21

FVR S - Seniorträff i Karlskrona

Foto: Kurt Maier

Ett tjugotal deltagare i spridda åldrar från 34 år upp till aktningssvårda 82, tog sig till Karlskrona för regionens sommarträff för seniorer.

Träffen inleddes med en båtresa till Kungsholms fort, idag världens äldsta kontinuerligt befästa militäranläggning. Den har varit bemannad ända sedan 1600-talet då kung Karl XI beslöt att lägga sin flotta i Karlskrona. Kungen ville flytta ner sin flotta från Stockholm för att komma närmare danskarna.

Han tvångsköpte då Trossö från den danske bonden Vittus Andersson och bygget av staden påbörjades 1679.

Kungen beslöt att bygga två fort,

Drottningkärs kastell på Aspö samt fortet på Kungsholmen, för att kunna försvara sin stad mot anfall från södra inloppet.

I parken, som är placerad i mitten på Kungsholmen, blev det tid att sitta i solen och äta lunch.

Ytan användes innan dess som exercisplats. Idag är denna park fylld av träd och växter från alla världens hörn då den har blivit uppsamlingsplats för växter som tagits hem av flottans fartyg, inte minst av HMS Karlskrona, under svenska flottans långresor i främmande farvatten.

För att ytterligare förkovra oss i Karl XI och hans söners bravader, besökte

vi också stadens marinmuseum där guiden berättade om hur kungens flotta byggdes och senare både vann och förlorade i slagen mot danskarna och ryssarna.

Vi hade lyckan att få övernatta och grilla på marinens fritidsläger Skönstavik, där det bjöds på grillat kött och många roliga minnen från förr, då allt givetvis var bättre.

Grillningen sköttes galant av Axel Boltenberg, som var inlånad för ändamålet under kvällen.

Foto: Kennet Philipson

Då kvällen var varm och vi kunde sitta ute och blicka ut över vattnet, inspirerades vi till flera framtida planer och aktiviteter.

Foto: Kennet Philipson

En årlig återkommande träff i Karlskrona har fötts och ubåtstema står på programmet till nästa år.

*Kurt Maier,
Styrelseordförande Region Syd*

FVR S verksamhet under hösten

26-27 oktober - Seniorträff, Muskö

23-24 november - Instruktörskurs

07-08 december - Soldatprov, Julbord, Halmstad

Spaningssoldat en fysiskt utmanande – men spännande uppgift

Under två veckor i början av juli genomfördes Flygvapenfrivilligas grundkurs- och fortsättningskurs för hemvärnsspaningssoldater vid F 17 i Ronneby.

Hemvärdet har 12 olika specialistbefattningar för vilka de frivilliga försvarsorganisationerna, av Högkvarterets Produktionsstab, delegerats ett ansvar gällande befattningsutbildningen. Flygvapenfrivilliga ansvarar för utbildningen till spaningssoldater.

Förkunskapskravet för samtliga spaningsbefattningar är minst två veckors Grundutbildning för Frivilliga (GU-F). Därefter följer den befattningsspecifika utbildningen om två veckors grund- och två veckors fortsättningsutbildning. De 24 eleverna som deltog veckorna 327-328 hade en blandad bakgrund mellan värnpliktstjänstgöring, GMU och GU-F. Ett antal elever hade genomfört sin värnplikt som jägarsoldater vid AJB och K3. Samtliga instruktörer och kurschef hade långvarig erfarenhet

Under alla strapatser måste vapenhanteringen fungera

inom funktionsområdet som bland annat plutonchefer.

Soldaterna ingår i hemvärdets under rättelsekompanier vars huvuduppgift är att genom fast spaning (observationsplats) eller rörliga spaningspatruller inhämta uppgifter till högre chef. Stridsuppgiften ställer höga krav på elevernas grundläggande soldatfärdigheter och fysiska status. Förbanden är i samband med uppgif-

Gruppchef under ordergivning

tens lösande logistiskt avskurna från både sitt kompani och bataljon. Den enda kontakten med högre förband är radioburet samband. All utrustning måste medföras personburen. En spaningssoldat bär full stridsutrustning och upptill 20 kg packning i 100 liters ryggsäckar under sina uppdrag. Därutöver fördelas grupp-utrustning mellan gruppens medlemmar; exempelvis sjukvårdsmateriel, vatten och extra ammunition. Spaningssoldaten måste ha vana att transportera sig till fots i väglös terräng under både barmark och vinterförhållanden. Spaningsgrupperna är dessutom små och måste röra sig med all packning utan att upptäckas eller lämna spår efter sig.

Spaningssoldatens främsta framgångsfaktor i lösandet av sina uppdrag är att med väl inövade soldatfärdigheter hantera de olika grader av friktioner som ohämmt regelbundet

Spaningssoldatens packning väger mellan 20-25 kg, sedan tillkommer stridsutrustningen

uppstår under spaningsuppdragen. Dessa färdigheter och rutiner kan vara hantering av personlig hygien under alla väderleksförhållanden samt att maskeringen måste fungera i mörker, kyla och regnstormar.

Eleverna övade de individuella soldatfärdigheterna under hela utbildningen genom repetition och drill, såväl i kasern som i en fyradygns tillämpad fältövning, vilket avslutar kursen.

För en isolerad spaningsgrupp, som skall uppträda dolt och lösa samvetsgranna uppdrag, är gruppdynamiken viktig. Spaningsgruppens medlemmar måste ha förtroende för varandras färdigheter. Mindre konflikter och friktioner som kan uppstå till följd av trötthet samt stress måste omhändertas för att inte påverka uppdraget. Gruppchefens främsta uppgift är att ansvarara för att uppdraget genomförs enligt plan. Prestige får ge vika åt funktionalitet. Varje gruppmedlem bär lika mycket an-

Spaningspatrull under eldstrid

svar för att underhålla och utveckla sina soldatfärdigheter och färdigheterna i befattning i sådan omfattning att uppdraget aldrig äventyras.

Under kursen var det fysiska stridsvärdet inte utslagsgivande, istället gjordes en helhetsbedömning av varje elev vad avser kunskap i soldatfärdigheter och befattning. Det var glädjande att enbart två elever bröt utbildningen och att betyget väl

Kursen sommaren 2013

godkänt kunde utdelas till inte mindre än sex elever. 18 av 22 elever hade godkänt på ett självdiagnostiskt coopers-test. Ibland ett flertal elever fanns efter kursen ett stort intresse att söka vidare till GMU och fortsättningskursen. I samband

med kursavslutningen uppskattades att trefjärdedelar av eleverna skrev hemvärnsavtal för spaningssoldat.

Av: mj Johan Nyström, kurschef
Samtliga foto: Ulf Hörndahl

Flygvapenfrivilliga

För dig som är ung

Ditt äventyr börjar här!!

Så heter det USB-minne som vi tagit fram och innehåller en utförlig beskrivning av den ungdomsverksamhet som Flygvapenfrivilliga bedriver med stöd av Flygvapnets flottiljer och skolor. Det är ett interaktivt underlag som omfattar: - Om oss, -Ungdomsverksamheten, -Ungdomskurser, -High Lights, -Framtid samt Kontakter. Här hittar du beskrivningar av våra olika kurser GK-FK-LK1-LK2, AirCamp Basic,

AirCamp Advanced, Internationella engagemang, tävlingar m.m. Vi beskriver även hur du kan utveckla dig själv och ditt engagemang genom att gå GU-F, IK, GK HvUnd samt spåret uppåt med GMU siktandes mot anställning i Försvarsmakten, GSS/K och T.

Detta USB-minne kommer vi att skicka ut direkt till alla ungdomar under hösten. Våra regioner kommer

även att tilldelas ett stort antal för att använda i sin rekrytering.

Härmed finns ett mycket bra verktyg för att ytterligare höja kvaliteten i vår ungdomsverksamhet som syftar till att personalförsörja Försvarsmakten.

Roland Sterner

Bred samsyn kring säkerhetspolitiken

Sverige har fått en ny säkerhetspolitisk analys "Vägval I en globaliserad värld"; en omvärldsanalys med viktigare förändringar globalt, för närområdet, samt med bedömningar och konsekvenser för svensk försvars- och säkerhetspolitik. I bred samsyn mellan riksdagens partier, lett av Försvarsberedningens ordförande Cecilia Widegren (M), riksdagsledamot Skaraborg, är Sveriges fortsatta säkerhetspolitiska resa; den solidariska säkerhetspolitiken.

- Sverige bygger numera säkerhet tillsammans med andra. Sverige är aldrig längre ensamt, konstaterar Widegren (M) efter ett års arbete i Försvarsberedningen. Den breda samsynen har successivt växt fram.

Försvarsberedningens säkerhetspolitiska bedömningar är inlämnad till alliansregeringen och under sommaren har beredningen fått nya anvisningar till en Försvarspolitisk rapport. Dessa båda utgör sedan viktiga

underlag till Försvarsbeslut 2015. Försvarsberedningen utses av regeringen och utgör ett forum för konsultationer för bred demokratisk samsyn.

- Vi har en tradition i Sverige att ge riksdagens partier möjlighet till ökat ansvarstagande, lägga det partipolitiska spelet utanför och tillsammans dra upp riktlinjerna för den framtida säkerhets- och försvarspolitiken, säger Cecilia (M).

- Vad vi då efter ett år av säkerhetspolitiskt arbete kommit fram till? Jo efter att ha arbetat med en ambitiös arbetsplan, transparent arbete, öppna hearings med nationella som internationella experter, forskare samt arbetsresor, konstaterar vi följande, säger Cecilia (M).

Globaliseringen fortsätter att skapa nya möjligheter och har på många sätt i grunden förändrat världen, konstaterar Försvarsberedningen.

Kärnan i globaliseringen är han-

delsflöden. Den globala utvecklingen präglas av en pågående tyngdpunktsförskjutning mot Asien. Utvecklingen inom teknik, vetenskap, ekonomi och säkerhetspolitik går allt snabbare. Hot mot vår säkerhet kan vara terrorism, organiserad brottslighet, avbrott i vitala system och flöden, cyberhot, ekonomisk kris, politisk och religiös extremism, hot mot demokrati och rättssystem, socialt utanförskap, migrationsströmmar, hot mot värderingar, klimatförändringar, naturkatastrofer och pandemier samt väpnat angrepp.

Försvarsberedningen framhåller att Europa upplever den säkraste och fredligaste situationen på vår kontinent på många hundra år. Andra delar av världen lider av krig och konflikter. Begränsade resurser, vatten, mat och odlingsbar mark, kommer att öka risken för inomstatliga konflikter. Många av utmaningarna är gränslösa till sin natur. Mellanöstern och Sydasiens står inför flera interna och externa problem.

Norden och Östersjöregionen präglas av stabilitet, dialog och samarbete. De övriga länderna i vår region står inför likartade utmaningar som Sverige. Det är därför ett svenskt intresse att fördjupa samarbetet med länderna i vår region däribland de baltiska staterna och Ryssland. Den politiska utvecklingen i Ryssland får allt tydligare auktoritära drag. Den politiska viljan i Moskva är att fullfölja det ambitiösa militära moderniseringsprogrammet. Försvarsberedningen konstaterar att detta sammantaget ökar osäkerheten jämfört med 2007. Samtidigt brottas Ryssland med en rad allvarliga problem t.ex. korruption, ef-

Provsittning i cockpit på JAS 39 Gripen

Cecilia klar för flygning

tersatt infrastruktur, problematisk demografisk utveckling och att de sociala klyftorna i samhället ökar.

Internationella samarbeten inom ramen för FN, EU, Nato och det nordiska samarbetet skall var och en för sig fördjupas och utvecklas för att kunna möta framtidens hot mot vår säkerhet. Ett fördjupat nordiskt samarbete är viktigt och vidare föreslås ett breddat och fördjupat svarssamarbete med Estland, Lettland och Litauen. Den solidariska säkerhetspolitiken utgör grunden för den svenska försvars- och säkerhetspolitiken. Sverige är solidariskt med andra och står inte längre ensamt inför hoten och utmaningarna.

Försvarsberedningen konstaterar att utvecklingen idag sker med högre hastighet och är mer komplex och svåröversäglig än 2007. Framtiden blir allt svårare att förutsäga.

I somras gavs Försvarsberedningen nya anvisningar. En försvarspolitisk rapport ska lämnas till försvarsmministern senast den 31 mars 2014. Den försvarspolitiska rapporten tar sin utgångspunkt i den säkerhetspolitiska rapporten. Uppdraget är tydligt; fullfölja den inriktning för försvaret som lades fast av riksdagen 2009.

Det inkluderar en insatsorganisation med omedelbart gripbara förband, tillgängliga utan föregående återtag-

ning, utformade, resurssatta och övade för sina uppgifter. Förslagen ska beakta förmågeutvecklingen i omvärlden och eventuella konsekvenser

för insatsorganisationen samt förhålla sig till utvecklingen av de samarbeten som Sverige deltar i. Vidare ska behov av justeringar inom personalförsörjningssystemet övervägas.

Den försvarspolitiska rapporten ska även göra en analys av det civila försvaret och lämna förslag till inriktning. Försvarsmaktens behov av stöd från civila verksamheter, vid höjd beredskap och krig, ska inkluderas.

- Nu fortsätter Försvarsberedningens arbete efter sommaren med att se vilka förmågor; civila och militära som Sverige behöver för att möta morgondagens utmaningar, avslutar Widegren (M) innan hon fortsätter in på nästa möte.

*Text: Jörgen Sollin
Foto: Försvarsmakten*

Instruktörer i Flygvapenfrivilliga!

Inför nästa utbildningsår kommer våra instruktörer, via e-post och på vår hemsida, i god tid före julhelgen, få erbjudanden om att söka och delta i vår utbildningsverksamhet. De tjänster som kommer att erbjudas är Kurschef och Instruktör och vi behöver många sökande, ca 60 tjänster skall besättas över året.

I vår uppgift som huvudman för de frivilliga försvarsorganisationerna grundutbildning av Instruktörer är vi i stort behov av duktiga Instruktörer att tjänstgöra som lärare vid våra Instruktörskurser Grund och Tillämpning.

För att hålla högsta kvalitet på våra instruktörer och samtidigt ha en så pass stor volym att vi kan grundutbilda upp mot ca 100 nya instruktörer varje år måste våra instruktörer ta ansvar för sin egen kompetensutveckling och delta i de kurser vi erbjuder instruktörer, exv IK HL, IK FU, Kurschefskurs och Kurschefskurs FU.

Så välkomna att söka såväl tjänster som kurser för egen vidareutbildning!

*Lars Pettersson
Instruktörsansvarig FVRF*

Om flygvapnet

JAS 39 Gripen under flygövningen Red Flag i Nevada i USA.

Foto: Sara Burlage/Försvarmakten

Flygvapnet organiserar och utbildar flyg-, bas- och ledningsförband som i samverkan med mark- och sjöstridskrafter genomför gemensamma operationer såväl nationellt som internationellt tillsammans med andra nationer, organisationer och myndigheter.

Insatsförband

Flygvapnets insatsförband är inriktade mot nationella och internationella uppgifter. Insatsförbanden ska efter riksdagsbeslut vara beredda att delta i militära insatser utanför Sveriges gränser. Flygvapnet bidrar då med både personal och materiel. Ett antal flygvapenförband är anmälda till internationella styrkeregister. Delar av dessa förband är insatta inom ramen för fredsfrämjande insatser.

Incidentberedskap

Strilbataljonen, en förkortning av stridsledning och luftbevakning, har uppgiften att dygnet runt övervaka och med hjälp av jaktflyg förhindra kränkningar av svenskt luftrum.

Förbandsenheter ur Luftstridsskolan och samtliga flygflottiljer ingår i bataljonen.

Om en kränkning sker rapporteras det via diplomatiska kanaler till den kränkande staten.

Truppslag

Flygvapenförbanden delas in i olika truppslag.

Stridsflygförband

kan med stor precision, hög flexibilitet och slagkraft verka mot mål på marken, i luften eller över havet samt utnyttjas för underrättelseinhämtning och för att hävda Sveriges territoriella integritet.

Transportflygförband

genomför flygtransporter och används i bland annat humanitära insatser, nationellt och internationellt.

Signalspaningsflygförband

genomför signalspaning och underrättelseinhämtning.

Radarflygförband

används främst för att förbättra den lägesbild som skapas av mark- och sjöbundna sensorer.

Helikopterförband

genomför sjö- och markoperativ verksamhet och flyg- och sjöräddningstjänst.

Bas- och ledningsförbandens

huvuduppgift är att betjäna och leda flygförbanden.

Flygvapenförbanden

- Skaraborgs flygflottilj, F 7
- Blekinge flygflottilj, F 17
- Norrbottens flygflottilj, F 21
- Helikopterflottiljen, Hkpflyj
- Luftstridsskolan, LSS

Flygskolan på Malmslätt är underställd LSS. Basförbanden och stridslednings- och luftbevakningsförbanden är spridda över landet.

Instruktörskurs i Halmstad slog nytt rekord

Under sommarens frivilligskola i Halmstad slog instruktörskurs grunder ett nytt rekord - tidigt i juli månad stod 28 elever uppställda inför första kursdagen. Det var dessutom en imponerande kursledning som bestod av 6 instruktörer och en kurschef. Ökningen av elever har stigit kraftfullt sedan Flygvapenfrivilliga fick ansvar för huvudmannaskap grundläggande instruktörutbildning 2011 och nu har ett nytt rekord i antal uppnåtts.

Eleverna kom från hela landet med tillhörighet i ett flertal frivilliga försvarsorganisationer. Mångfalden i kursledningen var också god, det var en blandning av frivilliginstruktörer, reserv-, specialist- och yrkesofficärer. För att hålla en jämn och hög kvalitet på en kurs med många elever krävs ett omsorgsfullt förberedelsearbete, samtidigt ger mångfalden många möjligheter i utbildningen.

Det är en förmån för frivilliginstruktörer att få arbeta med yrkesfolk som är uppdaterade på den allra senaste kunskapen i Försvarsmakten. I kursen ingick lärare från Militärhögskolan i Halmstad (MHS H) och det bidrog till ytterligare utveckling av kursen. Flygvapenfrivilliga har en förebild i sin instruktörutbildning och den återfinns i Försvarsmaktens specialistofficersutbildning som bl.a. genomförs vid MHS H.

Tanken med huvudmannaskap, bl.a. att kursutbudet ska nå samtliga medlemmar i alla frivilligorganisationer, har nu fått ordentlig genomslagskraft i instruktörskurserna. AG Instruktör som har arbetat med utvecklingen av instruktörskurserna gläds idag av framgången. Ett stort tack för framgången riktas till major Björn Levin på MHS H (kompetensföreträdare). Han har varit med på hela resan sedan starten 2011 och sört för att utveck-

lingsarbetet har gått i rätt riktning. En nyhet för instruktörseleverna var att i en försöksomgång genomföra en del av kursen på distans. Syftet med att distansutbilda före kursen är att höja den enskildes utbildningsståndpunkt och att få den samlad för hela kursen. Det medger ett högre utbildningstempo redan från kursstart och eleverna slipper att ägna dyrbar kursid för repetition. Distansutbildning är inget nytt i utbildningssammanhang, metoden har funnits i Sverige i över 100 år och historiskt sett har brevkurser varit vanligast, men dagens teknik via internet medger ett helt nytt pedagogiskt stöd och gör det mer användarvänligt för eleven. Instruktörutbildningen står inför ytterligare spännande utmaningar.

*Thomas Nylin
kurschef*

Elever ur IK-G förbereder sina övningar

Flygvapenfrivilligas GU-F i Halmstad

Lördagen den 6 juni påbörjade 17 förväntningsfulla elever sin GU-F. De togs emot av lika förväntansfulla instruktörer som hade som mål, att ge eleverna den bästa tänkbara utbildningen under två veckor.

Efter att skolchefen, kurschef och allmäninstruktörerna hälsat eleverna välkommen till kursen tog adjutanten över och informerade om administration och kommandatur. Därefter bar det av till förrådet för att hämta ut den personliga materiel som för de flesta elever var en helt ny upplevelse. Efter genomgång av utrustning och materiell, skåpordning och sängbäddning började eleverna bli varma i uniformen. Innan sänggående hann kursen med ett pass exercis samt en lektion i värdegrund.

Söndagen handlade om fysiskt stridsvärde, träningslära och näringslära, elever och instruktörer sprang 2 km på tid, med bra resultat. Naturligtvis blev det en hel del exercis och inre tjänst också.

Första veckan började vi med sjukvårdsutbildning, grundläggande vapentjänst samt ett antal skjutpass med Ak4B och Pistol 88C2. Fredag eftermiddag fram till lördag lunch hade eleverna programplanerad reflektionstid, till detta fick eleverna öva sig i att fylla i en permissionsedel för att få lämna militärt område. Dagen efter inleddes med CBRN på schemat, teori blandades med praktik och blocket avslutades med att eleverna släckte brand på docka. Dagen avslutades med att eleverna arbetade med förläggningstjänst och allt där omkring som fälthygieniska anordningar, skydds- och eldställningar.

Vecka två började med två dagars ytterligare skjututbildning. På tisdag

eftermiddag gjorde eleverna uppsittning i buss och åkte till Önnarps övningsområde (skånska sidan av Hallandsåsen). Här började utbildningskontrollen där eleverna fick en lektion i färdig till strid och maskera sig. Ak4 skyttarna fick fylla på magasin med lös ammunition och aptera lösskjutningsanordning, eleverna med pistolutbildning fick aptera gul pipa. Sedan framryckte eleverna i två grupper under ledning av kursens instruktörer. Väl framme vid förläggningsplatsen fick stridsparen sina tilldelade eldställningar. Tält 20 kom snabbt på plats och förläggning byggdes ut enligt konstens och SoldF alla regler. Dagen avslutades med att eleverna fick förflytta sig mellan olika utbildningsstationer där färdighet så som sjukvård, matlagning, soldatregler mm prövades. På natten fick eleverna pröva på att sova i enmanstält 2000, populärt kallat ”puppa”.

Torsdagen började med vapenvård, frukost ur ”grönpåse” och vård av gruppmateriell. Buss till Halmstad (alla somnade innan bussen hade rullat 1 km) där genomfördes vård

av personlig materiel och inlämning av vapen. Sedan stod personlig vård och på med finkläder för att transporteras till Tylebäck kursgård, där serverades en underbar god middag kryddat med fina tal och en hel del ”fältsnack” om den genomförda fältövningen.

Fredag, sista kursdag med utdelning av betyg och kursintyg och så hade ytterligare en GU-F genomförts med ett gott resultat.

Avslutningsvis vill jag tacka mina duktiga instruktörer Fredrik Lindström, Peter Jegbert, Farid Shawkat och Thom Gustavsson, samt alla övriga specialinstruktörer som gjorde ett strålande jobb. Vill även tacka skolledningen och kvalitetssäkraren Jörgen Sävemark för ett bra stöd.

MEN framförallt ett stort tack till eleverna som tog sig tid att komma till Halmstad och utbilda sig. Utan er hade vi inte haft några att utbilda och det hade resulterat i brister i våra krigsförband, TACK!

*Fk Joachim Bjuhr
Kurschef GU-F*

GU-F lärarna från vänster, Peter, Farid, Joachim, Fredrik och Thom

Ungdomstävling på HvSS

Varje år genomför Hemvärnets Stridsskola - HvSS i Södertälje - en ungdomstävling för Hemvärns- och frivillig ungdom. Dit har även FVRF varit välkomna att skicka ungdomslag. I årets tävling deltog ca 250 ungdomar i åldrarna 16 till 20 år – varav sex lag från FVRF. Tävlingen arrangerades första gången 1956 och brukar vanligen locka deltagare från Norge, Finland, Estland, Lettland och Litauen.

Tävlingen är en lagtävling med olika grenar som räknas ihop till ett totalresultat. Grenarna är bland annat orientering, terränglöpning med hinder, skyttemoment, precisionskastning med handgranatsattrapp, avståndsbedömning, målupptäckt och sjukvårdstjänst.

Flygvapenregion Mitt deltog med tre ungdomslag med ungdomar från Jämtland, Västernorrland, Gävleborg och Stockholm. Ungdomarna

deltog med två pojklag och ett flicklag.

FVR M flicklag blev bästa flicklag i tävlingen och fick, efter en fenomenal insats, Rikshemvärnschefens vandringspris för flicklag. Detta är första gången någonsin som Flygvapenfrivilliga har blivit bästa flicklag.

Laget bestod av Michelle Hjorth Östersund, Lovisa Sandelin Lud-

vika, Maja Cederborg Uppsala och Elisabeth Johansson Borlänge.

Vinnare av pojk tävlingen blev ett norskt lag. Ett av FVRM:s pojklag, RaB, kom på en hedrande 9:e plats efter en mycket stark insats!

STORT GRATTIS TILL ER ALLA.

Text Mats Karlström

Det vinnande flicklagets fyra deltagare ser du sittande i mitten av främre ledet

Föregångare för försvarsinstruktörer

När Flygvapenfrivilliga, FVRF, inledde sin fortsättningsutbildning för instruktörer i Försvarsmakten var det premiär. Det var första gången en utbildning av detta slag ägde rum enligt, av Försvarsmakten, fastlagda normer. Grunden för utbildningen är de pedagogiska grunder som Försvarsmakten beslutat bygga sin undervisning på. Eleverna var alla hämtade ur en skara instruktörer med stor erfarenhet som instruktörer inom det frivilliga försvaret inom till exempel ungdomsverksamhet, grundläggande utbildning för frivilliga (GU-F), fordonsutbildning och medierelationer.

Detta var en fortsättningskurs med många inslag av fördjupning och reflektion vad avser kunskap, kompetens och lärande. I hög grad gällde detta elevernas självinsikt – insikten om sitt eget kunnande, sin egen kompetens och, inte minst, sitt eget behov av lärande. Som inom nästan alla områden så är det viktigt med övning. Såväl gammal som nyförvärvad kunskap måste tränas och därför var tillämpade övningar vanliga – inte bara inom egna utan även inom nya kompetensområden. Samtidigt fick eleverna höra mer inom nya kunskapsområden som till exempel hur man överlever på vad naturens skafferier kan erbjuda, hur man använder en autoinjektor och hur man utför paradputs av kängor. Andra ämnen var körning i halt väglag, första förband och en intensivspråkkurs i Dari.

Hur planerar man en kurs? Vilka inslag ska den ha? Självklart beror det på syften och mål med utbildningen men det är ändå viktigt att ha klart för sig vad det är tänkt att eleven ska ha med sig hem från utbildningen i form av kunskaper och erfarenheter. Avsikten är ju att de nya kunskaperna ska omsättas i praktik så snart som möjligt. Samtliga elever hade,

redan under själva kursveckan, klart för sig när de nya färdigheterna skulle komma till användning – i några fall redan veckan efter.

Det talas mycket om ”värdegrund” i Försvarsmakten. Kolleger emellan är det egentligen inte svårare än att man uppträder hyfsat mot varandra. En instruktör bör dock vara extra vaksam på eleverna för att snabbt upptäcka eventuella utfrysningstendenser. Detsamma gäller det ”fysiska stridsvärdet”, vilket inte är detsamma som att vara vältränad som en elitsoldat. Som instruktör handlar det snarare om att vara uppmärksam på trötthetstecken hos eleverna. En åhörare som gäspar är inte nödvändigtvis uttråkad utan kanske behöver en rast och en nypa luft. Det fysiska stridsvärdet handlar alltså inte bara om att orka utan också om att få möjlighet till återhämtning. Detta kan ta sig olika uttryck, till exempel i korvgrillning vid havet med tillhörande kvällsdopp eller en joggingrunda.

Ytterligare en viktig parameter inom såväl utbildnings- som övningsverksamhet är ”verksamhets säkerhet”. Riskanalyser är kanske inte lika viktiga när redskapen består av power point presentationer samt papper och penna. Desto viktigare blir naturligtvis riskanalysen när det handlar om fordon och vapenhantering. Självklart kan man tycka, men väl värt att påminna om.

Innan kursen startade fick alla elever skriva ner sina förväntningar på kursen, förväntningar som inte var få. Eleverna fick också skriva ned sina farhågor inför kursen. De var inte lika många men det fanns ändå några. Efter kursens slut kunde konstateras att förväntningarna infriats och att farhågorna kommit på skam. Flera kursdeltagare har redan fått praktisk användning för de nya kunskaperna.

*Rolf Arsenius/Criscom
Elev IK FU*

Härmed inbjuds du som är aktiv instruktör till Instruktörskurs Forsättningsutbildning

Målarupp: Aktiva instruktörer som har en vilja att utveckla sig i instruktörrollen.

Syfte och innehåll: Kursens syfte är att utveckla instruktörens personliga pedagogiska färdighet och det görs genom att ta utgångspunkt i individens lärobehov och nuvarande utbildningsstadium. Centralt under kursen är att lära av och tillsammans med andra, d.v.s. dina kurskamrater. Under kursen berörs (ex. ämnen som organisering av utbildning, FM pedagogiska grundsyn, utbildningsmetoder, att formulera läromål och att genomföra värdering/utvärdering. Praktiska övningar och enskilt arbete genomförs.)

En röd tråd i kursen är din utveckling i instruktörrollen och i slutet av kursen utarbetar du en personlig utvecklingsplan kopplad till rollen som instruktör.

En intressant kurs med många tillfällen till personlig utveckling!

Kurschef
Kn Sofia Hedberg,
huvudlärare i Ledarskap
vid Ledningsstridskolan
vid Ledningsregementet,
Enköping.

Vår framtida ungdomsverksamhet

Under två dagar i början av september träffades representanter från Flygvapenfrivilliga och Flygvapnets Frivilligsektioner för att tillsammans arbeta med frågor kring utveckling av vår framtida ungdomsverksamhet. Målet är att vi framgent ska arbeta mer gemensamt och med fler ungdomar i vår verksamhet. Målet i ett längre perspektiv är att skapa bättre rekryteringsunderlag år Forsvarsmakten.

Planering av sommarkurser

Seminarieret samlade 21 väl förberedda deltagare som efter GS Roland Sterners välkomnande snabbt sattes in i programmet under ledning av vår utbildningschef Jan Otterström. Inför seminariet hade deltagarna i sitt förberedelsearbete fått i uppgift att särskilt läsa in sig på, mål och syfte, rekrytering, kursplaner samt ha förslag på grundkrav för våra sommarkurser.

Seminarieret genomfördes med såväl inbjudna föreläsare som med grupparbete fördelat på tre arbetsgrupper. Gemensamt för de inbjudna föreläsarna var att de på ett eller annat sätt arbetar med ungdomar och ungdomsfrågor.

Under första dagen fick vi besök av FVI, general Micael Bydén som hade en allmän och mycket uppskattad in-

formation om FM och Flygvapnet samt vilka förväntningar FVI har på vår ungdomsverksamhet. Deltagarna fick också en väl tilltagen frågestund där det var fritt fram med alla dess frågor och önskemål kopplat till ungdomsverksamheten. FVI gav bra svar men inga löften om ytterligare resurser utan pekade på olika möjligheter inom gällande ramar.

Ett mycket intressant och inspirerande anförande om "hur det är att arbeta med ungdomar" hölls av Aron Lavesson - utbildningschef på Fryshuset.

Grupparbeten i mixade grupper med deltagare från frivilligsektionerna och de olika flygvapenregionerna bäddade för djupa och spännande diskussioner som utmynnade i kloka

Aron Lavesson, Fryshuset.

och bra redovisningar där alla, givetvis, INTE var helt överens. Att skapa en gemensam målbild för ungdomsverksamheten - som ska förankras i regionerna - ankommer nu på kansliet.

Sista dagens representerades Högkvarterets Flygvapenavdelning av mj Hans Olenäs som följde redovisningarna. Hans påtalade att vi var på helt rätt väg i vårt förändringsarbete inom ungdomsverksamheten. Det yttersta målet för Flygvapenfrivilligas ungdomsverksamhet är ju att kunna tillgodose Forsvarsmakten och Flygvapnets behov av välmotiverade och duktiga ungdomar för fortsatt utbildning mot olika uppgifter och befattningar.

Flygvapengeneralen med "sina" ungdomar

*Text och foto:
Lars Pettersson*

Ungdomstävling i Polen

Övre raden: Pistis Muya, Emil Werlefelt, Erika Tuneskog, Julia Halin, Otto Bergdahl, Michelle Hjorth.
Undre raden: Karl Lindblom, Tomas Mo, Sara Söderlind, Henrik Dyrssen, Moa Mikaelsson

I mer än 10 år har ungdomar ur FVRF varit i Polen och deltagit i tävlingar där. Dessa tävlingar ingår i ett program som beslutas och sponsras av det polska försvarsministeriet och har som syfte att ge främst polska ungdomar - men även deltagande ungdomar från andra länder – möjligheter till aktiviteter som är utvecklande, enande och inte minst roliga.

I år hade jag förmånen att tillsammans med Josefine Eriksson – instruktör från region Mitt – vara tillsammans med 11 ungdomar i deras förberedelser för och tävling i Polen.

Den 19 augusti träffades gänget på F17 för tre dagars förberedelser. Det handlade om tävlande i:

- *olika typer av hinderbanor, sjukvård, brandtjänst, hantera fordon – fyrhjuling och båt, gevärsskytte, handgranatskastning samt skyddsgropsgrävning.*

- *och inte minst att skapa en sammanhållning mellan killar och tjejer från hela landet - där flertalet inte hade träffats tidigare.*

Att våra förberedelser gick så bra som det gjorde vill vi främst tacka F 17, FM LOG i Ronneby garnison samt FVR Syd för. Speciellt den ”första” hinderbanan som Joachim Bjuhr genomförde samt utbildning och träning som R3 F 17 genomförde inom brandtjänst, var riktiga ”höjdare”.

Själva tävlingen – som hölls i trakterna kring staden Gizycko i östra Polen – varade i två dagar. Det ligger stor prestige i att lyckas i tävlingen - så både ”svett och adrenalin sprutade ur de tävlande lagen”.

De svenska lagen lyckades mycket bra, även om det den här gången inte räckte till plats på prispallen. Sedan kan jag konstatera att det sätt på vilket våra ungdomar genomförde sin vistelse i Polen – och det i alla av-

seenden - så har de varit fantastiska representanter för Sverige, varit mycket fina och uppskattade förebilder och visat hur positivt det kan vara att vara aktiv ungdom inom frivillig försvarsverksamhet.

Ett strålande exempel på det – vilket fick arrangörerna att ”sätta kaffet i vrångstrupen” – var när de svenska lagen – strax före start andra tävlingsdagen – drog igång en Harlem Shacke med polska lag.

De polska värdarna – 15. Mekaniserade Brigaden och ett antal civila

- och så tar vi en Harlem Shacke som uppvärmning - någon minut före start andra dagen.

Julia Halin – på ”höga höjder”

organisationer under ledning av en civil ”organisations- och tävlingschef” - lade ner mycket kraft på att sitt värdskap. Och det lyckades de väl med - för oss utländska deltagare saknades i princip ingenting. Möjligvis skulle en polsk frukost kunna vara något mer innehållsrik, men även det gick att hantera. Sedan vet jag att för de flesta av oss deltagare, så blir det inte korv de närmsta veckorna efter hemkomsten.

Julia Halin - en av deltagarna - tycker så här om sin Polenresa:

”Polenresan för mej var en resa fylld med skratt, lärdomar samt underbara människor. Mitt första intryck för veckan var mycket positivt. Att få träffa nya människor som delar samma intresse är alltid kul och förberedelsedagarna var lärorika och behövliga. Vill tacka gruppledarna för ett bra upplägg och underbart engagemang. Polenresan i sig var en upplevelse. Att få se hur andra ungdomsverksamheter arbetar och fungerar var väldigt intressant. Det

Och så här tycker **Henrik Dyrssen** - en annan av deltagarna:

”Resan till Polen slog alla förväntningar jag över huvud taget hade. Det första jag kände inom den svenska gruppen var hur vi med en gång klickade. Det kändes som om vi alltid känt varandra - självklart kanske för att vi hade ett gemensamt intresse och det är flygvapenfrivilliga. Allting inför resan var väldigt bra genomfört. Nere i Polen fick vi träffa många nya trevliga människor som var glada över att få ha oss hos sig. Jag har alltid tyckt det varit kul att träffa nya människor och det spelar ingen roll från vilken kultur de än kommer ifrån. Tänk att vi bor så nära varandra och ändå skiljer sig en hel del åt. Tack så jättemycket för att jag fick komma med som en av deltagarna till tävlingarna. Detta kommer vara ett minne jag kommer att bära med mig för ett långt tag framöver”.

FVRF-ungdomar till Polen nästa år? Absolut - ett minne för livet för de som får möjligheten och förmånen att delta.

*Text: Jan Otterström
Bilder: Josefine Eriksson*

Henrik Dyrssen – på väg över ”träsket”

Order of the Spur - Spur Ride

Efter att ha deltagit i den internationella tävlingen Grenadier i Österrike under tre år, där även enheter från det amerikanska kavalleriet deltar, blev vi till årets tävling inbjudna att inleda den med att först genomföra en Spur Ride, för att upptas i US Cavalry; Order of the Spur. The Order of the Spur är öppen för soldater som tjänstgör i eller med amerikanska kavallerienheter och kan även inkludera utländska militärer.

För oss var det en stor ära att få möjlighet till denna utmaning. Chefen för Grenadier; major Glanzer, informerade oss mycket noga med att om vi accepterade denna inbjudan från US Cavalry så innebar det att vi under själva Spur Ride avsåde oss alla de rättigheter som eventuell rang innebär och det som tillkommer oss som soldater. Utöver detta fick vi också skriva under ett papper, precis som vid Grenadier, att deltagandet var helt på egen risk. Vi fick veta att vi hade att vänta oss cirka två dygns mycket krävande fysisk och psykisk påfrestning och att vi måste vara väldigt övertygande om att vi verkligen ville genomföra detta.

Två dygn har ett slut, men det finns många timmar på ett dygn och många minuter på varje timme. Den som har utsatt sig för fysiska och psykiska påfrestningar vet att timmarna kan bli mycket långa och verka vara helt utan slut, särskilt när de efterföljs av en timme till och en timme till och... Detta till trots så fanns där knappast någon egentlig tvekan. Inte minst eftersom man innan inte riktigt kan föreställa sig vad man kan komma att utsättas för.

Som en uppvärmning inför Grenadier så inställde sig därför jag själv, 1/Lt Ingvar Sennfors och PFC Jan-

nick Lampinen i Marwiesen, Österrike. Vi kom dit redan på onsdagen med skräckblandad förtjusning och spänning för att genomföra Spur Ride under torsdag till lördag. En och annan film från det stora landet i väster har ju framgångsrikt visat på sin uppfinningsrikedom i att drillta soldater. Belöningen för de som klarade denna utmaning var ett par sporrar och en Stetson (det amerikanska kavalleriets speciella huvudbonad) och upptagning i The Order of the Spur.

Första dygnet användes huvudsakligen, och framgångsrikt, till att bryta ner oss som individer och andra dygnet att bygga upp oss som grupp, som "Troopers". Uttryck som "If you ain't Cav – You ain't shit", användes rätt flitigt. Svaret på nästan varje fråga var "Yes, Spur Holder" eller helt enkelt "Hooah!" Med alla de värderingar man som svensk har med sig och med en egen erfarenhet från båda sidor av det pedagogiska upplägg som används vid militär utbildning i Sverige, så kan man konstatera att "There is more than one way to skin a cat". Detta är en synnerligen effektiv metod...

Vi blev tidigt indelade i fyra grupper och varje grupp tilldelades en stock, en "Battle Buddy", motsvarande stridsparskamrat. Denna Battle Buddy följde sedan gruppen nästan överallt under Spur Ride. Den tyngsta fick namnet Old Misery. Utöver att konstant bäras med så användes

stockarna även för diverse fysiska träningsmoment, uppfinningsrikedomen kan vara stor... Även den traditionella US Cavalry Guidon tilldelades oss. En Guidon är ett standar som utmärker enheten och i US Cavalry är den till hälften röd och vitfärgad med V-form. Det röda, som är överst, symboliserar modet och övertygelsen hos en US Cavalry Trooper och är samtidigt en symbol för blod och visar att en Trooper väljer döden framför att ge sig; Death before surrender.

Som blivande Trooper, Spur Holder, så krävdes det att man kunde recitera Fiddler's Green, som är ett fyra verser långt gammalt poem från US Cavalry. En inte helt enkel uppgift visade det sig och för vissa en minst lika krävande utmaning som de fysiska påfrestningarna.

Under överinseende av ett stort antal Spur Holders, ledda av en Se-

nior Spur Holder; Captain Deon Singh, så utsattes vi under två dygn för uppställningar, sit ups, armhävningar, diverse fysiska övningar med vår Battle Buddy och varandra, en mängd olika förflytningsövningar, de flesta med stock; på väg, på gräs, i gytta, uppför berg, i terräng mm. Oftast var det märkligt nog ont om tid och språng var vanligt förekommande. För att motivera oss till att bli snabbare kunde vi ibland få vila oss i en ställning där vi "satt" med benen i 90 graders vinkel och med händerna utsträckta framför. Eftersom temperaturen var hög så var vi hela tiden anmodade att dricka mycket vatten för att inte bli uttorkade. När vi sedan behövde göra oss av med den lilla del av vätskan som vi inte svettades ut, fick övriga i gruppen "vila" i tidigare angiven sittställning. Även

dusch användes för att tvätta av oss och kyla av oss. Självklart så fanns inte tid till att hinna ta av uniformen.

Man kände några av deltagarna från tidigare år i Grenadier men man skapade många nya vänner under dessa dygns påfrestningar där samarbete var en absolut nödvändighet för "överlevnad". I takt med att tiden

gick och påfrestningarna fortsatte med uppgifter där samarbete belönades, utebliven bestraffning är i dessa sammanhang en välkommen belöning, så stärktes tillhörigheten och Vi-känslan i gruppen på ett sätt som är svårt att föreställa sig om man inte själv upplevt det. Det fungerar!

Efter många timmars nedräkning så var då slutligen Spur Ride slut, under vilken enbart en av deltagarna, av medicinska skäl, tvingats bryta, på grund av kollaps av för hög värmebelastning/ansträngning. Vi fick möjlighet att duscha, denna gång utan uniform, byta till ren uniform samt dricka några öl inför den stundande middag som kröner Spur Ride och då man upptas i Order of the Spur. Vi fick våra sporrar fastsatta på kängorna och vår Stetson på huvudet, under en speciell ceremoniell ritt. Därefter deltog vi i traditionen "Breaking in a Stetson" med en "wetting down"-ceremoni där vi "chug-a-lug" en Stetson fylld med kall öl. Det innebär att man i ett svep dricker kall öl från sin hatt, men i slutfasen innan man druckit färdigt så får man hjälp med att placera sin Stetson på huvudet. Under kvällen och stor del av natten genomfördes därefter Spur Dinner med tillhörande mer eller mindre reglerade ceremoniella inslag. Ett inslag var att dricka en "Ceremonial Punch" som kallades för "Grog" och som blandades i en stålhelmet med mycket varierat inslag av alkoholhaltiga drycker. Merparten av inslagen var dock olika typer av "skådespel", enskilt, i mindre grupper och som hel avdelning.

Väldigt nöjd över sin prestation och med stor stolthet bär man efter detta sina sporrar och sin Stetson. Det är

också med stor tacksamhet för möjligheten att fått bli en del av detta kamratskap som ropet: If you ain't Cav, you ain't shit, klingar kvar från denna fantastiska upplevelse. ;-)

Hooah!
Carsten Flensburgh
Captain and Trooper/Spur Holder
Text och bilder: Carsten Flensburgh

Grenadier är slut, länge leve Grenadier!

I år var visserligen den största behållningen av resan till Österrike deltagandet i Spur Ride, som föregick Grenadier. Vid förra årets tävling fick vi det tråkiga beskedet att det troligtvis var sista året som Grenadier skulle genomföras. Man sade oss att det fanns en uttalad önskan från den österrikiske försvarsmministern om att avskaffa värnplikten i landet och ersätta den med ett yrkesförsvaret. Man trodde att denna hållning skulle få genomslag och därmed så skulle det inte finnas ekonomiskt utrymme för verksamheter som Grenadier. En folkomröstning i frågan hölls och en 60 % majoritet röstade för att behålla värnpliktsförsvaret, vilket respekterades av regeringspartierna och Grenadier 2013 var ett faktum, likaså försvarsmnisterns avgång.

När detta besked nådde oss så var det med stor glädje, inte bara över det kloka i att Österrike behöll sitt värnpliktsförsvaret, Grenadier 2013 skulle bli av. Den korta framförhållningen begränsade dock möjligheten att erbjuda träning och deltagande för nya presumtiva tävlande från FVRF i år.

Programmet kändes lite nedbantat i år, kanske hade det sena beslutet om genomförande betydelse för detta. Det var färre och mer tidskrävande stationer samt mer fysiskt ansträngande i år. Att inte lyckas särskilt bra på en enskild station eller ett moment respektive motsatsen fick därför större betydelse för slutresultatet nu när det inte på samma sätt som tidigare fanns möjlighet att med mångfald av förmågor kunna kompensera en sämre prestation inom ett område. Motståndet i årets tävling var också det klart tuffaste jag sett sedan mitt första deltagande, 2010. Detta är också en utveckling som jag tycker har blivit tydligare över åren. Att vara kunnig och mångsidig med förmågor är alltså viktigt,

men utan att även också ha en fysisk förmåga som överstiger god med ett par nivåer så räcker det inte riktigt till för någon högre placering.

Briefing inför tävlingen var söndag klockan 17.00, då vi också gick igenom säkerhetsinstruktionerna. Därefter så var det "Welcome evening", då man fick möjlighet att umgås med och återse vänner man skaffat sig från tidigare år och att knyta nya bekanskap att utveckla under veckan. Vi var två svenska team som delade barack med ett par amerikanska team.

06.45 på måndagen började tävlingen med busstransport till startpositionen för alpinmarschen. Där började vi med en station där vi med hjälp av karta och kikare skulle fastställa vår position samt ange position till ett utpekad mål. Positionen skulle anges i longitud, latitud och med höjd. Bergstoppen Gmelneck 2582 m.ö.h. skulle därefter bestigas. Detta var en topp som på grund av lutning, höjd och övriga förhållanden inte var av allmänt intresse att bestiga. Det var ett "Evil mountain" enligt tävlingsledningen, och så kändes det verkligen. Väl uppe, när man skådade ut över det omgivande landska-

pet, så var det, som alltid, värt ansträngningen. Kylan och de fuktiga molnen, som ständigt svepte över toppen, gjorde dock att vi valde att göra vistelsen att njuta av utsikten och därmed vilan på denna höjd så kort som möjligt. Terrängen uppför, som var brant och tuff, var inte mycket skonsammare nedför, i vissa delar snarare motsatsen. Redan hårt plågade muskler, leder och tår fick ytterligare en smärtsam påminnelse om priset man betalar för utsikten och utmärkelsen Edelweiss.

Via en, till övre delen, annan väg ned än upp tog vi oss tillbaka till startpositionen, där vi åt middag, fick vapenutbildning på deras automatkarbin Steyr och sedan övernattade. Den anvisade platsen för övernattningen var en grässluttning där vi valde att sova i våra medhavda puppor istället för erbjudna knäppetält. Tisdagen inleddes med en snabbmarsch på några mil där värkande muskler från gårdagen fick bekänna färg och kompletterades därefter med stationer som fortsatte på onsdagen.

Stationerna bestod av; att rycka fram inom ett avgränsat område och genomsöka det efter materiel av betydelse för underrättelseinformation

samt finna utplacerade mineringar och försåtmineringar, omhändertagande av skadade i ett område med försåtminering med efterföljande ”medevac”-rapport, taktiskt uppträdande vid understöd av grupp som varit i stridskontakt där de hade egna döda samt hade tagit fånge och agerande för att förhindra och begränsa brott mot folkrätten, taktiskt uppträdande vid genomsök av byggnad med gisslansituation, ett omfattande orienteringsmoment i tuff terräng och vattendrag med sönderklippt karta där väsentliga delar saknades samt avslutningsvis ett moment där spaning och säkring av terräng inför förestående transport med eventuell nedkämpande av fientligt kulsprutenäste (Simfire), tillsammans med ett annat team, ingick. Mycket lärorika, tankeväckande samt välplanerade och genomförda moment genomgående. Onsdagskvällen bestod av Edelweissceremoni då Edelweissutmärkelsen tilldelades alla som klarat alpinmarschen med efterföljande middag och samkväm.

På torsdagen var det skarpskjutning med pistol Glock och automatkarbin Steyr Aug. Varje år under Grenadier lägger man också in, utom tävlan, ett alpinmoment med firning eller motsvarande som en bonus i deltagandet. I år var det att i säkerhetssele glida på hög höjd mellan två bergssidor, över en dalgång. En nervkittlande och av deltagarna uppskattad upp-

levelse. För många är detta en förstaupplevelse av något liknande och något man kanske inte har möjlighet till att få uppleva hemma. Österrike är en plats som är väl vald för en sådan upplevelse. På torsdagskvällen var det prisutdelning och detta år var det ett österrikiskt team som vann, till arrangörernas stora glädje. De senaste åren har det varit team från den danska officersakademin som vunnit och placerat sig i topp. Något som gjort att man så smått börjat skoja om att det är lite märkligt med en dansk tävling i Österrike.

Dagtid och under tävlingen så är fokus på två av de tre huvudsyftena med Grenadier; att jämföra sina militära förmågor samt att utbyta erfa-

renheter och tekniker med enheter från andra nationer. Särskilt påtagligt blir det genom att deltagande nationer erbjuds att delta med en station i själva tävlingen, vilket är väldigt uppskattat, både av deltagare och tävlingsledning. Mellan tävlingsmomenten men kanske framförallt under kvällarna ligger däremot fokus på det tredje huvudsyftet; nämligen att utöka sina internationella kontakter och skapa vänskapsband över nationsgränserna. Avslutningskvällen, efter prisutdelningen, så är stämningen särskilt hög och förbrödningen över gränserna på topp.

Grenadier 2013 var ett år då vår placering, i mycket tuff konkurrens med andra, hamnade i den sämre tredjedelen, trots en ambition att som sämst vara i mitten. Erfarenheterna från de i tävlingen ingående momenten och det värde som deltagandet i sig, med representation av Sverige och FVRF i en sådan tävling, innebär så måste deltagandet i sig ses som en vinst. Ingen vinst i termerna av placering, men; i kunskap att dela med sig av, utvecklad personlig förmåga och det positiva som en närvaro innebär och möjliggör för att nå helt andra syften än de prestationsinriktade.

Carsten Flensburgh
Kontingentchef och teamleader för
Odens korpar
Text och bilder: Carsten Flensburgh

Mali - Minusma

Fakta Minusma

Minusma står för Mission multidimensionnelle intégrée des Nations Unies pour la stabilisation au Mali och betyder ungefär Förenta Nationernas flerdimensionella inegrerade stabilitetsinsats i Mali.

Den 25 april 2013 fastställde FN:s säkerhetsråd i resolution 2100 att situationen i Mali utgjorde ett hot mot internationell fred och säkerhet och beslutade att upprätta Minusma under kapitel VII i FN-stadgan. Det finns även en inbjudan av Malis övergångsmyndigheter till FN:s generalsekreterare, vilket utgör ytterligare en folkrättslig grund för insatsen.

Det svenska bidraget till FN-insatsen Minusma i Mali planeras omfatta ett transportflygplan av typ TP 84 (C-130 Hercules). I det svenska förbandet ingår en flygsäkringsstyrka, en flygtransportenhet och en nationell stödenhet. Sedan våren 2013 finns även svenska stabsofficerare vid Minusmas högkvarter i Bamako.

Det svenska bidraget till insatsen kommer att uppgå till cirka 70 personer och ska vara preliminärt vara operativt under vintern 2013-2014. Uppgiften består i huvudsak i att

transportera material och personal åt Minusma mellan södra och norra Mali i syfte att bidra till att etablera en ökad säkerhet i de oroliga norra områdena av landet.

Minusma har mandat att utföra sju huvudsakliga uppgifter, bland andra:

- Stabiliering av större tätbefolkade områden och att bidra till att staten återfår kontrollen i hela landet.
- Skydd av civila och annan FN-personal.

- Främjande och skydd av mänskliga rättigheter.
- Stöd för humanitärt bistånd.

Förbandet har satts upp av Skaraborgs flygflottilj, F 7.

Stabsofficerarna finns placerade vid Minusmas styrkehögkvarter i Bamako vid bland annat sektionerna för underrättelser och operationsplåring.

*Minusma är FN:s insats i Mali
Foto: MINUSMA/Blagoje Grujic*